

dog ikke, når den overlader kampen om dette problem til lejerne og ikke selv vil gå ind i sagen, i den lange række af sager, hvor der ikke kan forventes fri proces – det må ministeren jo formentlig være klar over; der kan jo ikke forventes fri proces i alle disse sager – i det mindste kan gå ind ekstraordinært og hjælpe lejerne. Det er da muligt, at det kræver en særlig bekendtgørelse, det ved jeg ikke, men kunne man ikke gå ind ekstraordinært og hjælpe lejerne? For det kan jo blive langvarige og dyre retssager, som i virkeligheden skal hele vejen op gennem domstolssystemet, før spørgsmålet til syvende og sidst kan blive afklaret ved landsret og Højesteret.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Nu prøver vi at skille spørgsmålene ad, for det spørgsmål, der blev stillet her, var spørgsmålet om fri proces, og svaret er, at det kan man ikke sige på forhånd.

Så går jeg over til det andet spørgsmål, som var skriftligt, men som selvfølgelig er baggrunden for det her spørgsmål; det forstår jeg udmærket godt. Og her kan jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at sådan som det er oplyst over for mig indtil nu, er der altså ikke anket nogen sager. Jeg siger ikke, det ikke kommer, men man kunne jo godt forestille sig, at der bliver anket på et eller andet tidspunkt for at få en principiel afgørelse, og at man så afventer resultatet af denne, før man ser på de andre ting.

Så der er altså flere muligheder, og det, vi i og for sig kan sige i den situation, vi er i nu, er, at det er en uafklaret fase; derfor kan hr. Keld Albrechtsen ikke få en klarere tilkendegivelse med hensyn til hele den problematik, der er i det. Men med hensyn til fri proces er det jo indlysende, som jeg har sagt, at dér er det Justitsministeriet, der giver en sådan tilladelse.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, jeg synes, at ministerens svar er noget utilfredsstillende, for det indebærer jo i virkeligheden, at ministeren udsætter problemet på ubestemt tid.

I det svar, jeg fik fra ministeren i går, skriver han, at han vil afvente den ankesag, som verserer. Det må jo være en sag, ministeren har oplysninger om.

Nu får jeg det indtryk, at vi kan komme til at vente til evig tid, og at lejerne kan komme til at vente på en løsning til evig tid, for ministeren har altså lænet sig tilbage og agter for så vidt

ikke at foretage sig noget og vil ikke engang sikre det økonomiske grundlag for, at lejerne kan køre disse retssager.

Jeg vil spørge ministeren, om han ikke godt kan forstå, at det set fra et lejersynspunkt må betragtes som en overordentlig utilfredsstillende passivitet fra ministerens side.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at i det svar, som jeg gav i går, lå, at vi selvfølgelig havde en forventning om, at sagerne blev anket. Det er jo ikke et spørgsmål om, hvor mange der kommer; der kommer nogle på et tidspunkt.

Det, jeg siger i dag, er, at ingen af de to sager, der er afgjort i huslejenævnet, er anket endnu, men der kommer som sagt flere sager.

Men det, jeg også gerne vil sige som en uddybning af spørgsmålet her, er, at det jo er et spørgsmål, om der kan gives fri proces. Det er det, sagen drejer sig om, og det er det, jeg svarer på. Så kan det godt være, at hr. Keld Albrechtsen synes, det er utilfredsstillende, men jeg er nødt til at oplyse hr. Keld Albrechtsen om, hvordan retstilstanden er, og det kommer hr. Keld Albrechtsen til at tage til efterretning. Hvis hr. Keld Albrechtsen ønsker at få en uddybning af andre af de her spørgsmål, så mødes vi igen på næste onsdag.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har forstået ministeren sådan, at man ikke vil give fri proces, for det kunne regeringen om nødvendigt godt gå til Folketinget og få penge til. Det er jo ikke sådan, at lovgivningsmagten og regeringen er afskåret fra at gå ud over eksisterende regler i Justitsministeriets regi og i en særlig situation hjælpe lejere, der er kommet i klemme, fordi loven ikke er ordentlig udarbejdet.

Men så er det, jeg spørger: Når nu situationen er den, at ministeren ikke vil gå ind og hjælpe lejerne med disse sager, kunne man så dog ikke i det mindste få en tidsfrist sat på, således at ministeren gik ind og sagde: Der må da være et tidspunkt, hvor vi skal have dette her afklaret, hvor ministeren må konkludere, om denne lov skal revideres eller den ikke skal revideres. Det må vi dog kunne få et tidspunkt for, for det kan da ikke være rigtigt, at denne situation bare skal fortsætte.

Det er jeg nødt til at spørge om, når ministeren ikke vil gå ind og hjælpe lejerne med sagerne.